

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 3. maj 2013

Sag 38/2013

A

(advokat Preben Lunn)

mod

B under konkurs ved kurator Anders Drachmann

(advokat Anders Drachmann)

I tidligere instans er afsagt kendelse af Østre Landsrets 11. afdeling den 23. november 2012.

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Lene Pagter Kristensen, Vibeke Rønne og Lars Hjortnæs.

Påstande

Kærende, A, har nedlagt påstand om, at der meddeles tilladelse til anke af Retten i Hillerøds dom af 31. juli 2012.

Indkærede, B under konkurs ved kurator Anders Drachmann, har nedlagt påstand om stadfæstelse.

Supplerende sagsfremstilling

Ved Retten i Hillerøds dom af 31. juli 2012 blev A og C dømt til in solidum at betale 1.861.944,70 kr. med tillæg af procesrente fra den 2. september 2010 til B.

B ankede ved ankestævning modtaget i landsretten den 28. august 2012 dommen over for C.

Ved brev modtaget i landsretten den 20. september 2012 anmodede A om tilladelse til at anke dommen over for B, jf. retsplejelovens § 372, stk. 2, 4. pkt.

Anbringender

A har anført bl.a., at advokat Preben Lunn løbende holdt kontakt med kurator, advokat Anders Drachmann, for at få oplysning om, hvorvidt konkursboet ønskede at anke dommen.

Ankestævningen blev først modtaget på ankefristens sidste dag – den 28. august 2012 – hvorfor der ikke var mulighed for, at selskabet kunne anke dommen rettidigt. Selskabet kunne ikke have undgået den foreliggende situation ved selvstændigt at anke dommen over for boet, idet frifindelsespåstanden ikke kunne være nedlagt for så vidt angår den del af sagen, som kurator har anket. Hensynet til at fremme processen findes ikke at kunne føre til, at der skal gives afslag på anmodningen om tilladelse til anke. I sagen mod C er der nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb. Stillingtagen til denne påstand vil forudsætte, at landsretten skal tage stilling til, om der i forhold til A er tale om en omstødelig gave og til størrelsen heraf. Admittering af anken for selskabet vil derfor ikke betinge en mere omfattende proces, men alene at landsretten skal tage stilling til en påstand, hvis materielle baggrund landsretten i forvejen skal behandle. Det er utilfredsstillende, at landsrettens dom kan resultere i en anden bedømmelse af omstødelighedskravet end den afgørelse, der ligger til grund for kravet mod selskabet. Der er ingen særlige hensyn at tage til konkursboet, idet konkursbehandlingen ikke vil blive forsinket ved landsrettens prøvelse af selskabets påstand. Prøvelsen kan ske samtidig med prøvelsen af den allerede ankede del af dommen.

B har anført bl.a., at sagen i byretten var anlagt mod fire parter. Herunder var A stævnet med påstand om omstødelse af en gave, mens C var stævnet med påstand om erstatning som følge af ledelsesansvar. Der er ingen afledede krav, herunder ikke om friholdelse mellem C og A, og hensynet bag at tillade admittering af en anke over for en adciteret finder derfor ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde. Ved advokat Preben Lunn's henvendelser blev det oplyst, at spørgsmålet om anke var uafklaret. Kurators overvejelser drejede sig om, hvorvidt en anden part ville betale. Der var intet til hinder for, at selskabet, der, som nævnt, ikke var adciteret, kunne have anket dommen rettidigt. Selv hvis det lægges til grund, at konkursboets anke mod C i sig selv skulle berettige selskabet til at anke efter ankefristen udløb, bør anmodningen om anketilladelse ikke imødekommes, idet den først er modtaget 3 uger efter, at selskabet blev bekendt med de grunde, der kunne begrunde admittering, og således ikke uden ugrundet ophold.

Højesterets begrundelse og resultat

Efter retsplejelovens § 372, stk. 2, 4. pkt., kan ankeinstansen undtagelsesvis tillade anke, selv om ankefristen er overskredet.

Højesteret finder, at der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at anken undtagelsesvis bør tillades.

Thi bestemmes:

Det tillades A at anke Retten i Hillerøds dom af 31. juli 2012 over for B, uanset at ankefristen er overskredet.

Kærefgiften tilbagebetales til A.